

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (četvrto vijeće)

27. veljače 2018.*

„Dizajn Zajednice – Postupak za proglašavanje dizajna ništavim – Registrirani dizajn Zajednice koji predstavlja navlaku za mobilni telefon – Otkrivanje dizajna – Članak 7. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 6/2002 – Dokazi koji su prvi put podneseni pred Općim sudom”

U predmetu T-166/15,

Claus Gramberg, sa stalnom adresom u Essenu (Njemačka), kojeg je u početku zastupao S. Kettler, a zatim F. Klopmeier i G. Becker, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), koji zastupa S. Hanne, u svojstvu agenta,

tuženika,

a druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a bio je:

Sorouch Mahdavi Sabet, sa stalnom adresom u Parizu (Francuska),

povodom tužbe podnesene protiv odluke trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. siječnja 2015. (predmet R 460/2013-3), koja se odnosi na postupak za proglašavanje dizajna ništavim između C. Gramberga i S. Mahdavija Sabeta,

OPĆI SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: H. Kanninen, predsjednik, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín i I. Reine (izvjestitelj), suci,

tajnik: E. Coulon,

uzimajući u obzir tužbu podnesenu tajništvu Općeg suda 2. travnja 2015.,

uzimajući u obzir odgovor na tužbu podnesen tajništvu Općeg suda 24. kolovoza 2015.,

uzimajući u obzir repliku podnesenu tajništvu Općeg suda 1. prosinca 2015.,

uzimajući u obzir pisana pitanja Općeg suda postavljena strankama i njihove odgovore na ta pitanja podnesene tajništvu Općeg suda 10. i 11. svibnja 2017.,

* Jezik postupka: njemački

uzimajući u obzir očitovanja stranaka podnesena tajništvu Općeg suda 29. svibnja 2017. o njihovim odgovorima na mjere upravljanja postupkom,

uzimajući u obzir da stranke nisu podnijele zahtjev za zakazivanje rasprave u roku od tri tjedna od dostave obavijesti o zatvaranju pisanog dijela postupka i da je stoga odlučeno, u skladu s člankom 106. stavkom 3. Poslovnika Općeg suda, da se odluka donese bez provođenja usmenog dijela postupka,

donosi sljedeću

Presudu

I. Okolnosti spora

- 1 Sorouch Mahdavi Sabet podnio je 25. prosinca 2011. Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) zahtjev za registraciju dizajna Zajednice na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice (SL 2002., L 3, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 24., str. 45.). Zatražio je pravo prvenstva za prijavu izvršenu u Francuskoj 30. lipnja 2011.
- 2 Dizajn za koji je zatražena registracija (u daljnjem tekstu: osporavani dizajn) sljedeći je dizajn:

- 3 Prema prijavi dizajna, osporavani dizajn namijenjen je da se koristi kao „futrola za telefone, torba za prijenosna računala, navlaka (za mobilne telefone), navlaka za računala, navlaka za mobilne telefone” koje ulaze u razred 03.01 u smislu Sporazuma iz Locarna o uspostavi međunarodne klasifikacije za industrijski dizajn od 8. listopada 1968., kako je izmijenjen.
- 4 EUIPO je registrirao osporavani dizajn 25. prosinca 2011. pod brojem 001968496-0002 s datumom priznatog prvenstva 30. lipnja 2011. Osporavani dizajn objavljen je u *Službenom glasniku dizajna Zajednice* br. 35/2012 od 17. veljače 2012.
- 5 Tužitelj C. Gramberg podnio je 4. svibnja 2012. na temelju članka 52. Uredbe br. 6/2002 EUIPO-u zahtjev za proglašavanje ništavosti osporavanog dizajna zbog nepostojanja novosti. Prema tužitelju, on pod žigom mumbi na tržište stavlja dodatnu opremu za mobilne telefone, osobito navlake za te uređaje, i to uglavnom na internetskom prodajnom portalu „amazon.de” pod prodavateljevom tvrtkom HandyNow.
- 6 U prilog svojem zahtjevu za proglašavanje ništavosti, tužitelj je istaknuo da je osporavani dizajn bio otkriven prije datuma prvenstva 30. lipnja 2011. u sljedećim okolnostima:
 - kao prvo, on je 23. svibnja 2011. od veletrgovca kupio navlake koje odgovaraju osporavanom dizajnu (račun, prilog D 1 zahtjevu za proglašavanje ništavosti); zatim je 26. svibnja 2011. reklamirao te navlake bez njihove slike na internetskom prodajnom portalu „amazon.de” (ispis zaslona internetske stranice „amazon.de”, prilog D 2 zahtjevu za proglašavanje ništavosti); napokon, 30. svibnja 2011. prodao je prvu navlaku (račun, prilog D 3 zahtjevu za proglašavanje ništavosti);

- 15. lipnja 2011. prodajna ponuda na stranici „amazon.de” bila je popraćena slikom predmetne navlake (ispis zaslona internetske stranice „amazon.de”, prilog D 4a zahtjevu za proglašavanje ništavosti);
 - 27. lipnja 2011. slika predmetne navlake ponovno je objavljena na Amazonu (ispis zaslona internetske stranice „amazon.de”, prilog D 4b zahtjevu za proglašavanje ništavosti); radi objave te slike 26. svibnja 2011. snimljena je fotografija (digitalna fotografija, prilog D 5 zahtjevu za proglašavanje ništavosti).
- 7 Tužitelj je naveo da su dokazni elementi iz priloga zahtjevu za proglašavanje ništavosti navedeni u točki 6. ove presude dokazali otkrivanje osporavanog dizajna prije datuma prvenstva 30. lipnja 2011. i da ga sljedeći dokazni elementi potvrđuju:
- ovjerena izjava kojom dobavljač potvrđuje da je tužitelj 31. svibnja 2011. „kupio” navlaku kako je prikazana u navedenoj izjavi (prilog D 6 zahtjevu za proglašavanje ništavosti);
 - tri biltena koja mu je uputila internetska prodajna stranica između 15. i 29. lipnja 2011. i koja sadržavaju sliku predmetne navlake (prilog D 7 do D 9 zahtjevu za proglašavanje ništavosti);
 - reklamni letak koji mu je uputio dobavljač 9. lipnja 2011. i koji prikazuje predmetnu navlaku (prilog D 10 zahtjevu za proglašavanje ništavosti);
 - slika navlake sa stranice „amazon.de” ponuđene na prodaju od 31. prosinca 2010. (prilog D 11 zahtjevu za proglašavanje ništavosti);
 - potvrda internetske prodaje navlake (prilog D 12 zahtjevu za proglašavanje ništavosti);
 - ispis zaslona internetske stranice eBay.com na mađarskom (prilog D 13 zahtjevu za proglašavanje ništavosti);
- 8 Odjel za poništaje proglasio je 22. siječnja 2013. ništavim osporavani dizajn zbog nepostojanja njegova individualnog karaktera, u skladu s člankom 6. Uredbe br. 6/2002 i člankom 25. stavkom 1. točkom (b) iste uredbe. Kad je riječ o otkrivanju, odjel za poništaje smatrao je da su prilozima D 1 do D 11 zahtjevu za proglašavanje ništavosti činili valjane dokaze u pogledu ništavosti, uzevši u obzir činjenicu da su bili datirani prije datuma prvenstva 30. lipnja 2011. i da S. Mahdavi Sabet nije dokazao da je otkrivanje bilo provedeno pod uvjetima navedenima u članku 7. stavku 2. Uredbe br. 6/2002.
- 9 S. Mahdavi Sabet podnio je 8. ožujka 2013. žalbu EUIPO-u protiv odluke odjela za poništaje na temelju članka 55. do 60. Uredbe br. 6/2002.
- 10 U svojim očitovanjima o toj žalbi od 30. listopada 2013. tužitelj je, uz dokaze dostavljene tijekom upravnog postupka pred odjelom za poništaje (prilozima D 1 do D 13 zahtjevu za proglašavanje ništavosti), podnio sljedeća tri nova dokaza:
- verziju priloga D 6 zahtjevu za proglašavanje ništavosti na francuskom (prilog D 6b tužiteljevim očitovanjima);
 - tužiteljevu ovjerenu izjavu kojom potvrđuje da ispisi zaslona internetskih stranica nisu izmijenjeni ni u pogledu datuma ni u pogledu sastavnica slike (prilog D 14 tužiteljevim očitovanjima);
 - ovjerenu izjavu treće osobe kojom potvrđuje da su bilteni iz priloga D 7 i D 8 zahtjevu za proglašavanje ništavosti bili doista poslani tužitelju (prilog D 15 tužiteljevim očitovanjima).

- 11 Odlukom od 13. siječnja 2015. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) treće žalbeno vijeće EUIPO-a poništilo je odluku odjela za poništaje i odbilo zahtjev za proglašavanje ništavosti. Ono je u biti smatralo da dokazi nisu bili dostatni za dokazivanje otkrivanja osporavanog dizajna prije 30. lipnja 2011.

II. Zahtjevi stranaka

- 12 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
- poništi pobijanu odluku i proglasi ništavim osporavani dizajn;
 - podredno, poništi pobijanu odluku i vrati predmet žalbenom vijeću na ponovno odlučivanje o ništavosti osporavanog dizajna;
 - naloži EUIPO-u snošenje troškova nastalih pred žalbenim vijećem i pred Općim sudom.
- 13 EUIPO od Općeg suda zahtijeva da:
- odbije tužbu;
 - naloži tužitelju snošenje troškova.

III. Pravo

A. Dopuštenost dokaza koji su prvi put podneseni u postupku pred Općim sudom

- 14 EUIPO osporava dopuštenost dokaza koje je tužitelj prvi put podnio pred Općim sudom. On ističe da je u svojoj tužbi tužitelj iznio novi detaljan pregled činjenica i podnio brojne nove dokaze (prilozi A 2 do A 27 tužbi) koji nisu navedeni u postupku pred EUIPO-om. Pozivajući se na ustaljenu sudsku praksu Općeg suda, EUIPO smatra da se taj novi prikaz činjenica i odgovarajući dokazi ne mogu uzeti u obzir jer se njima mijenja predmet spora.
- 15 Tužitelj ističe da je Opći sud obvezan uzeti u obzir osporavane dokaze jer se njima ne mijenja predmet spora, već samo pojašnjava i produbljuje njegov raniji prikaz činjenica.
- 16 Valja istaknuti da tužitelj ne osporava da su dokazi iz priloga tužbi A 2 do A 27 prvi put podneseni pred Općim sudom. Prema tome, ti su elementi doista novi dokazi kojima žalbeno vijeće nije raspolagalo kada je donijelo pobijanu odluku.
- 17 Predmetne priloge koji su prvi put podneseni pred Općim sudom i njihov opis u novom prikazu činjenica u tužbi stoga se ne može uzeti u obzir. Naime, svrha je tužbe podnesene pred Općim sudom nadzor zakonitosti odluka žalbenih vijeća EUIPO-a u smislu članka 61. Uredbe br. 6/2002, na način da dužnost Općeg suda nije ponovno ispitivanje činjeničnih okolnosti s obzirom na dokumente koji su pred njim prvi put podneseni (presuda od 13. studenoga 2012., Antrax It/OHIM – THC (Radijatori za grijanje), T-83/11 i T-84/11, EU:T:2012:592, t. 28.). U tim okolnostima, valja odbiti kao nedopuštene priloge tužbi A 2 do A 27 i novi prikaz činjenica kojim se u tužbi ti prilozi opisuju.

B. Meritum

1. Zahtjev za poništavanje i vraćanje predmeta žalbenom vijeću

- 18 U prilog svojoj tužbi tužitelj ističe tri tužbena razloga. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 5. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 6/2002 i njezina članka 7. stavka 1. Drugi tužbeni razlog temelji se na „bitnoj povredi postupka”. Treći tužbeni razlog temelji se na činjenici da žalbeno vijeće nije uzelo u obzir okolnost da S. Mahdavi Sabet nije mogao pravovaljano zatražiti pravo prvenstva osporavanog dizajna.
- 19 U okviru prvog tužbenog razloga, koji se temelji na povredi članka 5. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 6/2002 i njezina članka 7. stavka 1., tužitelj ističe da je žalbeno vijeće pogrešno smatralo da osporavani dizajn nije bio prethodno otkriven, što bi moglo anulirati njegovu novost. Konkretno, žalbeno vijeće pogrešno je ocijenilo dokaze koje je podnio tužitelj odbivši im priznati svaku dokaznu vrijednost. Naime, dokumentima koje je podnio tužitelj na pouzdan se način utvrđuje da je osporavani dizajn već bio otkriven prije registracije u smislu članka 7. stavka 1. Uredbe br. 6/2002.
- 20 EUIPO osporava tužiteljeve argumente. U biti smatra da tužitelj skraćuje duga objašnjenja žalbenog vijeća i ne uspijeva ih osporiti.
- 21 Na temelju članka 7. stavka 1. Uredbe br. 6/2002, smatra se da je dizajn bio učinjen dostupnim javnosti ako je objavljen nakon registracije ili na drugi način, ili izložen, upotrijebljen u trgovini ili drukčije otkriven prije datuma na koji je dizajn za koji je zatražena zaštita prvi put bio učinjen dostupnim javnosti, osim ako ti događaji poslovnim krugovima specijaliziranima u dotičnom sektoru, a koji posluju unutar Europske unije, iz opravdanih razloga nisu mogli biti poznati u redovitom poslovanju.
- 22 Prema sudskoj praksi, smatra se da je dizajn učinjen dostupnim kad stranka koja tvrdi da je otkriven dokaže postojanje događaja kojima se čini to otkrivanje. Nasuprot tomu, kako bi se pobila ta pretpostavka, stranka koja osporava otkrivanje treba u dovoljnoj mjeri dokazati da su okolnosti u tom slučaju mogle opravdano spriječiti to da ti događaji budu poznati poslovnim krugovima specijaliziranima u dotičnom sektoru u redovitom poslovanju (presuda od 21. svibnja 2015., *Senz Technologies/OHIM – Impliva (Kišobrani)*, T-22/13 i T-23/13, EU:T:2015:310, t. 26.).
- 23 Prethodno otkrivanje dizajna ne može se dokazati vjerojatnostima ili predmnijevama, već se mora temeljiti na konkretnim i objektivnim elementima koji dokazuju stvarno prethodno otkrivanje dizajna na tržištu (vidjeti presudu od 9. ožujka 2012., *Coverpla/OHIM – Heinz-Glas (Bočica)*, T-450/08, neobjavljenu, EU:T:2012:117, t. 24. i navedenu sudsku praksu).
- 24 Također, iz sudske prakse proizlazi da se dokazi koje dostavlja podnositelj zahtjeva za proglašavanje ništavosti moraju ocijeniti jedni u odnosu na druge. Naime, iako neki od tih dokaza sami za sebe mogu biti nedostatni za dokazivanje prethodnog otkrivanja dizajna, oni, kada su povezani ili uzeti zajedno s drugim dokumentima ili podacima, ipak mogu doprinijeti formiranju dokaza otkrivanja (presuda od 9. ožujka 2012., *Bočica*, T-450/08, neobjavljena, EU:T:2012:117, t. 25.).
- 25 Usto, kako bi se ocijenila dokazna vrijednost nekog dokumenta, prvo valja provjeriti vjerojatnost i istinitost podataka koje on sadržava. U obzir se osobito mora uzeti tko je izdao ispravu, okolnosti njezina nastanka i tko je njezin adresat te razmotriti doima li se ona u pogledu svojeg sadržaja smislenom i pouzdanom (vidjeti presudu od 9. ožujka 2012., *Bočica*, T-450/08, neobjavljenu, EU:T:2012:117, t. 26. i navedenu sudsku praksu).
- 26 Valja podsjetiti da iz važećih propisa Unije primjenjivih na dizajn Zajednice, s jedne strane, proizlazi da podnositelj zahtjeva za proglašavanje ništavosti slobodno bira dokaze za koje smatra da ih je korisno podnijeti EUIPO-u u prilog svojem zahtjevu za proglašavanje ništavosti i da je, s druge strane, EUIPO

obvezan analizirati sve podnesene elemente kako bi zaključio jesu li oni uistinu dokaz prethodnog otkrivanja dizajna (vidjeti u tom smislu presude od 9. ožujka 2012., Bočica, T-450/08, neobjavljenu, EU:T:2012:117, t. 21. do 23. i od 14. srpnja 2016., Thun 1794/EUIPO – Adekor (Dekorativni grafički simboli), T-420/15, neobjavljenu, EU:T:2016:410, t. 26.).

- 27 Pred Općim sudom, kako bi se dokazalo da je osporavani dizajn već bio učinjen dostupnim javnosti prije nego li ga je EUIPO registrirao s datumom priznatog prvenstva 30. lipnja 2011., tužitelj se, među dokazima podnesenima žalbenom vijeću, pozvao na priloge D 2, D 3, D 4a, D 4b, D 5, D 6, D 7 do D 9 i D 11 svojem zahtjevu za proglašavanje ništavosti i na priloge D 6b i D 14 svojim očitovanjima pred žalbenim vijećem.
- 28 Ti dokazi sastoje se od ispisa zaslona internetske stranice „amazon.de” (prilozi D 2, D 4a, D 4b i D 11), računa (prilog D3), računalne datoteke s fotografijom navlake (prilog D 5), tri poruke elektroničke pošte koje sadržavaju biltene (prilozi D 7 do D 9), dvije izjave treće osobe (prilozi D 6 i D 6b) i izjave samog tužitelja (prilog D 14).
- 29 Upravo s obzirom na te dokaze i sudsku praksu navedenu u točkama 22. do 26. ove presude valja ocijeniti je li žalbeno vijeće pravilno smatralo da osporavani dizajn nije bio predmet otkrivanja prije 30. lipnja 2011., koje bi moglo anulirati njegovu novost.
- 30 Iz pobijane odluke proizlazi da je žalbeno vijeće odbilo priznati dokaznu snagu svim dokazima koje je podnio tužitelj.
- 31 Prema mišljenju žalbenog vijeća ispisi zaslona internetske stranice „amazon.de” (prilozi D 2, D 4a, D 4b i D 11) nisu imali dokaznu vrijednost ponajprije zato što nisu bili pouzdani te ih je trebalo razmotriti s oprezom, s obzirom na to da na svakom od tih ispisa zaslona s datumima 26. svibnja, 15. i 27. lipnja 2011. postoji zaglavlje s brojnim dodatnim podacima koje ispisi zaslona internetskih stranica obično ne sadržavaju. Međutim, tužitelj nije objasnio kojim je postupkom uspio ispisati sadržaj internetske stranice stare godinu dana (prilozi D 2, D 4a i D 4b). Također nije odgovorio ni na argument S. Mahdavija Sabeta prema kojem se, kada je na internetu pretraživao model navlake s opisnim pojmovima korištenima u prodajnoj ponudi navedenoj u prilogu D 4b, pojavila potpuno drukčija navlaka. Osim toga, u vezi s ispisom zaslona internetske stranice iz priloga D 11, žalbeno vijeće naglasilo je da datum stavljanja navlake u internetsku prodaju ne odgovara datumu stvarne prodaje proizvoda kojemu je ta navlaka bila namijenjena (prilog D 11). Ispisi zaslona predmetne internetske stranice ne mogu biti dokaz otkrivanja jer ne sadržavaju nikakvu (prilog D 2) ili samo mutnu sliku (prilozi D 4a i D 11).
- 32 Žalbeno vijeće nije smatralo da račun od 30. svibnja 2011., koji je tužiteljevo društvo HandyNow poslalo njegovu klijentu (prilog D 3) i kojim se osobito trebala dokazati prodaja navlake iz priloga D 2, ima dokaznu vrijednost s obrazloženjem da tekstualni opis proizvoda nije bio dovoljan za dokazivanje otkrivanja.
- 33 Žalbeno vijeće također je kao dokaz otkrivanja odbilo prihvatiti računalnu datoteku s fotografijom navlake od 26. svibnja 2011. (prilog D 5), koja se navodno koristi u prilogu D 4a, s obzirom na to da tužitelj nije objasnio način nastanka datoteke niti što je povezuje s prilogom D 4a niti u kojoj mjeri može dokazati otkrivanje predmetne navlake.
- 34 Poruke elektroničke pošte od 15., 22. i 29. lipnja 2011. koje sadržavaju biltene koje je tužitelj primio od društva internetske prodaje Alibaba.com (prilozi D 7 do D 9), žalbeno je vijeće odbilo s obrazloženjem, kao prvo, da su slike bile previše mutne pa nisu omogućavale utvrđivanje veze s osporavanim dizajnom, kao drugo, da tri poruke elektroničke pošte nisu bile pouzdane zbog neuobičajenih podataka u njihovim zaglavljima i, kao treće, da su te poruke elektroničke pošte u najboljem slučaju bile dokaz o postojanju privatne korespondencije između dviju osoba.

- 35 Žalbeno vijeće smatralo je da dvije izjave trećih osoba kojima tužitelj potvrđuje kupovinu navlake namijenjene mobilnim telefonima Samsung i9100 (prilog D 6 i D 6b) nisu imale veću mogućnost potkrepljivanja tužiteljevih tvrdnji. Žalbeno vijeće navelo je da je slika prikazana u dvama predmetnim prilogima bila mutna, da je izjava sama po sebi bila nedostatna za dokazivanje otkrivanja osporavanog dizajna i da u najboljem slučaju dokazuje postojanje poslovne transakcije između dviju osoba. Kada je riječ, konkretno, o prilogu D 6b, žalbeno vijeće utvrdilo je da se ne radi o verziji priloga D 6 na francuskom, kako je tvrdio tužitelj, već o novo sastavljenom i potpisanom dokumentu. Štoviše, taj dokument nije bio datiran i nije navodio kupčevo ime.
- 36 Tužiteljevu izjavu kojom potvrđuje da ispisi zaslona internetskih stranica, čiju je pouzdanost S. Mahdavi Sabet doveo u pitanje, „nisu izmijenjeni ni u pogledu datuma ni u pogledu sastavnica slike” (prilog D 14), žalbeno vijeće ocijenilo je kao nedostatan dokaz s obzirom na postojanje redaka tehničkih podataka u zaglavlju tih ispisa zaslona i također s obzirom na postojanje različitih modela navlake s istim referentnim brojem.
- 37 U ovom slučaju, Opći sud smatra svrhovitim, s obzirom na prirodu dokaza koje je tužitelj podnio kako bi dokazao da je osporavani dizajn otkriven prije 30. lipnja 2011., ispitati ocjenu dokazne vrijednosti koju je žalbeno vijeće dodijelilo, s jedne strane, ispisima zaslona internetske stranice „amazon.de” (prilozi D 2, D 4a, D 4b i D 11) i, s druge strane, porukama elektroničke pošte od 15., 22., i 29. lipnja 2011. koje sadržavaju biltene internetskog prodajnog portala Alibaba.com (prilozi D 7 do D 9).

a) Ocjena dokazne vrijednosti ispisa zaslona internetske stranice „amazon.de” koju je dodijelilo žalbeno vijeće

- 38 Opći sud utvrđuje da se tužiteljevi argumenti u pogledu ocjene dokazne vrijednosti ispisa zaslona internetske stranice „amazon.de” iz priloga D 2, D 4a, D 4b i D 11 koju je dodijelilo žalbeno vijeće u biti sastoje od tri prigovora koji se temelje na činjenici da je, kao prvo, žalbeno vijeće tim prilogima odbilo priznati dokaznu vrijednost zbog očigledno neuobičajenog zaglavlja i da je zanemarilo tužiteljevo objašnjenje u pogledu tog zaglavlja, zatim, da je žalbeno vijeće propustilo uzeti u obzir prodajne ponude istaknute na stranici „amazon.de” koje navode određene datume i, napokon, da je žalbeno vijeće pogrešno odbilo prihvatiti ispis zaslona koji prikazuje ponudu istaknutu na stranici „amazon.de” podnesenu u prilogu D 11.

1) Prvi prigovor, koji se temelji na činjenici da je žalbeno vijeće odbilo priznati dokaznu vrijednost prilogima D 2, D 4a i D 4b zbog očigledno neuobičajenog zaglavlja i da je zanemarilo tužiteljevo objašnjenje u pogledu tog zaglavlja

- 39 Tužitelj ističe da je žalbeno vijeće pogrešno odbilo prihvatiti prodajne ponude istaknute na stranici „amazon.de” iz priloga D 2, D 4a i D 4b zbog sumnji u pogledu autentičnosti sadržaja tih ponuda, osobito zbog očigledno neuobičajenog zaglavlja predmetnih priloga s brojnim dodatnim podacima i nedostatka tužiteljeva objašnjenja o načinu na koji je uspio ispisati sadržaj internetske stranice stare godinu dana.
- 40 U tom pogledu tužitelj ponavlja svoj argument koji je već istaknuo pred EUIPO-om, prema kojemu „svi podaci sadržani u zaglavlju nastaju tijekom arhiviranja”. On smatra da je korištenje sustavom arhiviranja od strane trgovaca koji, poput njega, nude proizvode masovne proizvodnje na internetu općepoznata činjenica koju je žalbeno vijeće trebalo uzeti u obzir na vlastitu inicijativu.
- 41 EUIPO osporava tužiteljeve argumente. Naglašava da je žalbeno vijeće odbilo priznati dostatnu dokaznu vrijednost dokumentima s internetske stranice „amazon.de” iz priloga D 2, D 4a i D 4b ne samo zbog zaglavlja tih dokumenata već i iz drugih razloga poput loše kvalitete vizualne reprodukcije predmetne navlake i mogućnosti manipuliranja internetskim sadržajem u bilo kojem trenutku.

- 42 U ovom slučaju, treba napomenuti da je žalbeno vijeće odbilo prihvatiti priloge D 2, D 4a i D 4b zbog očigledno neuobičajenog zaglavlja i nepostojanja tužiteljeva objašnjenja u pogledu tog zaglavlja uzevši u obzir da se ispise zaslona internetskih stranica moglo izmijeniti u svakom trenutku te da ih je bilo teško provjeriti, tako da se samo na temelju ispisa internetske stranice njezin sadržaj ne može automatski smatrati vjerodostojnim.
- 43 Čak i ako, kao žalbeno vijeće, pretpostavimo da bi se moglo činiti razumnim smatrati da se sadržaj internetske stranice može izmijeniti u svakom trenutku i da se taj sadržaj teško može provjeriti *a posteriori*, takva razmatranja ne mogu se primijeniti na prodajne ponude iz priloga D 4a i D 4b.
- 44 Naime, valja utvrditi da se, s jedne strane, osporavanjem odgovora žalbenog vijeća na sumnje koje je S. Mahdavi Sabet iznio u pogledu pouzdanosti priloga D 4b, tužitelj poziva na „specifičan referentni broj koji odgovara samo jednoj ponudi” i, s druge strane, na činjenicu da taj prilog zapravo sadržava jedan takav broj, to jest broj ASIN B0058COLXM i to odmah prije navođenja datuma dostupnosti ponude na internetskoj prodajnoj stranici „amazon.de”.
- 45 Kao što je to naveo tužitelj u svojem odgovoru na mjere upravljanja postupkom, broj ASIN je jedinstveni referentni broj koji se dodjeljuje svakom kataloškom artiklu omogućujući njegovu identifikaciju na internetskoj prodajnoj platformi Amazon. Prema internetskoj stranici „Potpora Amazon”, broj ASIN dodijeljen pojedinom proizvodu nastaje kada je proizvod po prvi put ponuđen u katalogu Amazona te je zabranjeno stvoriti novi broj ASIN za proizvod koji je već ponuđen na Amazonu. U tu svrhu, prema istoj internetskoj stranici, ako prodavatelj Amazonu prenese podatke o proizvodu, automatski se provjerava postoji li već internetska stranica proizvoda ili internetska stranica prodajnih ponuda s brojem proizvoda ASIN koji prodavatelj želi ponuditi na prodaju.
- 46 Budući da tužiteljeve navode kao odgovor na mjere upravljanja postupkom EUIPO nije osporavao, Opći sud ne vidi nijedan razlog da ih jednako tako ne primijeni i na prilog D 4a u kojem je predmetni proizvod također određen svojim brojem ASIN. Stoga, budući da je jedinstveni broj ASIN stvoren kako bi odredio svaki proizvod iz Amazonova kataloga, žalbeno vijeće nije moglo valjano tvrditi da su se podatci o predmetnim navlakama iz priloga D 4a i D 4b, uključujući njihov opis, sliku i trenutak njihova stavljanja u prodaju, mogli izmijeniti u svakom trenutku ili da ih je teško provjeriti.
- 47 Taj zaključak ne može biti doveden u pitanje EUIPO-ovim argumentima.
- 48 Kao prvo, EUIPO ističe da, navodeći specifične referentne brojeve koji se dodjeljuju samo jednoj prodajnoj ponudi, tužitelj nije pojasnio da su ti brojevi brojevi ASIN. Taj argument treba odbiti.
- 49 Naime, nema razloga smatrati da postoji drugi specifičan referentni broj za prodajne ponude koje su istaknute na internetskoj stranici „amazon.de”. Osim toga, sam EUIPO ne poziva se ni na nepostojanje brojeva ASIN radi određivanja proizvoda koji se prodaju na internetskoj prodajnoj stranici Amazon ni na drugi broj koji bi se trebao smatrati specifičnim referentnim brojem koji se dodjeljuje proizvodima prodanima na toj stranici.
- 50 Kao drugo, prema EUIPO-u značenje brojeva ASIN ne može se smatrati općepoznatom činjenicom, tako da je tužitelj trebao dati dodatna objašnjenja o tim brojevima. Taj se argument ne može prihvatiti.
- 51 Treba naglasiti da je u svojim očitovanjima od 30. listopada 2013. na žalbu koju je S. Mahdavi Sabet podnio žalbenom vijeću tužitelj naveo dva priloga koja su sadržavala brojeve ASIN, odnosno B0052TD5OM i B005RFUT 72, i to „radi stvaranja predodžbe o točnosti podataka”.
- 52 Takvim pojašnjenjem tužitelj dakako nije objasnio ni način na koji se brojevi ASIN sastavljaju ni načine na koje ih internetska prodajna stranica Amazon dodjeljuje, no naglasio je važnost koja bi se mogla priznati priložima koji sadržavaju te brojeve ASIN, omogućivši tako pokazati njihovu vjerodostojnost.

- 53 Kao treće, EUIPO izjavljuje da ne vidi kako bi brojevi ASIN mogli dovesti u pitanje argumentaciju žalbenog vijeća o nedostatku dokazne vrijednosti, osobito priloga D 4a i D 4b.
- 54 Iz razloga navedenih u točki 46. ove presude, postojanje jedinstvenog broja u priložima D 4a i D 4b dodijeljenog samo jednoj ponudi nužno pokazuje pouzdanost spomenutih priloga u svrhu dokazivanja otkrivanja osporavanog dizajna prije 30. lipnja 2011.
- 55 S obzirom na prethodno navedeno, valja zaključiti da je žalbeno vijeće počinilo pogrešku u ocjeni odbivši priloge D 4a i D 4b zbog sumnji u pogledu njihove pouzdanosti, pri čemu nije nužno ispitalo tužiteljeve prigovore koji se temelje na činjenici da je žalbeno vijeće zanemarilo njegovo objašnjenje u pogledu očigledno neuobičajenih zaglavlja tih priloga. Kad je riječ o prilogu D 2, Opći sud zaključuje da je žalbeno vijeće, s obzirom na to da potonji ne sadržava broj ASIN te da tužitelj nije podnio nikakve druge dokaze kojima bi se dokazala njihova pouzdanost, pravilno odbilo priznati svaku dokaznu vrijednost tom prilogu.

2) Drugi prigovor, koji se temelji na činjenici da je žalbeno vijeće propustilo uzeti u obzir ponude istaknute na stranici „amazon.de” koje navode određene datume

- 56 Tužitelj tvrdi da je žalbeno vijeće, izrazivši sumnje u autentičnost dokumenata iz priloga D 2, D 4a i D 4b, propustilo uzeti u obzir činjenicu da su prodajne ponude istaknute na internetskoj stranici „amazon.de” iz priloga D 4a i D 4b sadržavale navod „u prodaji na ‚amazon.de’ od:” s datumom predmetnih ponuda 26. svibnja 2011. (prilog D 4a) i 27. lipnja 2011. (prilog D 4b).
- 57 Tužitelj također ističe da je pogrešan argument S. Mahdavija Sabeta prema kojem se, kada je na internetu pretraživao model navlake s opisnim pojmovima korištenima u ponudi iz priloga D 4b, pojavila potpuno drukčija navlaka. Naime, ti pojmovi za pretraživanje čine opći opis artikla, a ne specifičan referentni broj koji odgovara samo jednoj ponudi.
- 58 EUIPO osporava tužiteljeve argumente. Ističe da žalbeno vijeće nije zanemarilo datume navedene u dokumentima iz priloga D 2, D 4a i D 4b. Prema EUIPO-ovu mišljenju ti datumi ne dokazuju otkrivanje osporavanog dizajna s obzirom na to da se izgled navlake može promijeniti u svakom trenutku i ipak ostati na prodajnoj platformi Amazon kao trajna prodajna ponuda.

i) Neuzimanje u obzir datuma 26. svibnja 2011. iz priloga D 4a

- 59 Kada je riječ o datumu 26. svibnja 2011. iz priloga D 4a, valja utvrditi da žalbeno vijeće, kako navodi tužitelj, uistinu nije uzelo u obzir navod „u prodaji na ‚amazon.de’ od: 26. svibnja 2011.” s treće stranice priloga D 4a. Žalbeno vijeće nije ispitalo ne samo sliku iz tog dokumenta već nijednu drugu informaciju sadržanu u tom prilogu samo zato što su postojale sumnje u pogledu autentičnosti sadržaja predmetnog dokumenta i, općenito, u pogledu mogućnosti izmjene sadržaja internetske stranice prije njezina ispisa s interneta.
- 60 Međutim, Opći sud je već u točki 55. ove presude zaključio da je žalbeno vijeće počinilo pogrešku odbivši priloge D 4a i D 4b zbog postojanja sumnji u pogledu njihove pouzdanosti.
- 61 Osim toga, pri ocjeni priloga D 4a u okviru drugih dokaza koje je podnio tužitelj, valja utvrditi da prilozima D 3 i D 5 idu u prilog otkrivanju osporavanog dizajna od 26. svibnja 2011.
- 62 Naime, račun koji je tužitelj poslao klijentu (prilog D 3) sadržava opis predmetne navlake sličan onom s internetske stranice „amazon.de” (mumbi Silikon Case HTC Desire HD Silicon Tasche Hülle – DesireHD Schutzhülle). Pored toga, u njemu se navodi ista cijena (6,99 eura) kao i ona proizvođača s brojem ASIN B0052TD 5OM dostupnog na toj stranici od 26. svibnja 2011. Osim toga, datum naloga

za kupnju te navlake je 27. svibnja 2011., to jest dan nakon 26. svibnja 2011. S obzirom na te elemente, može se samo utvrditi da taj račun sadržava dovoljno precizne podatke kojima se tako potkrepljuju oni koji se nalaze u drugim dokazima koje je podnio tužitelj, osobito u prilogu D 4a.

- 63 Međutim, žalbeno vijeće odbilo je priznati svaku dokaznu vrijednost tom prilogu isključivo zbog nepostojanja slika. U tom pogledu, valja navesti da račun obično ne sadržava ponajprije slike. On navodi ime proizvoda, što je jedan od najvažnijih elemenata računa uopće (vidjeti u tom smislu presudu od 16. rujna 2013., Avery Dennison/OHIM – Dennison-Hesperia (AVERY DENNISON), T-200/10, neobjavljenu, EU:T:2013:467, t. 43.). Nadalje, račun u načelu sadržava upućivanje na relevantne podatke društva koje izdaje račun, kako je prikazano u računu iz priloga D 3, koji između ostalog navodi porezni identifikacijski broj jedinstven za tužiteljevo društvo HandyNow.
- 64 Stoga, kako bi se osporila dokazna vrijednost financijskog dokumenta kojim se utvrđuje postojanje poslovnih odnosa između društva i njegova klijenta i kako bi se odbio kao nevaljan dokaz, žalbeno vijeće mora imati ozbiljne sumnje koje mora obrazložiti, što jasno ne proizlazi iz pobijane odluke.
- 65 U pogledu računalne datoteke s fotografijom navlake iz priloga D 5, Opći sud utvrdio je da fotografija predmetne navlake pokazuje oblik koji je na prvi pogled sličan osporavanom dizajnu i da datoteka upućuje na autora te fotografije, to jest tužiteljevo društvo HandyNow, datum 26. svibnja 2011. i tužiteljev žig mumbi koji se također nalazi u opisu navlaka ponuđenih na internetskoj stranici „amazon.de” navedenih u prilogima D 2, D 4a i D 4b. Stoga je razvidno da je prilog D 5 povezan s prilogom D 4a.
- 66 Dokazi iz priloga D 3 i D 5, uzeti zajedno s navodom datuma dostupnosti prodajne ponude iz priloga D 4a, to jest „od 26. svibnja 2011.”, idu u prilog potkrepljivanju tvrdnje da je osporavani dizajn otkriven 26. svibnja 2011. Stoga je žalbeno vijeće pogrešno odbilo priznati svaku dokaznu vrijednost dokazima iz priloga D 3 i D 5.
- 67 S obzirom na prethodno navedeno, valja zaključiti da je žalbeno vijeće počinilo pogrešku u ocjeni propustivši uzeti u obzir datum dostupnosti prodajne ponude, to jest 26. svibnja 2011. iz priloga D 4a.

ii) Neuzimanje u obzir datuma 27. lipnja 2011. iz priloga D 4b

- 68 Kada je riječ o datumu 27. lipnja 2011. iz priloga D 4b, valja s druge strane primijetiti da žalbeno vijeće nije zanemarilo navod o postojanju modela navlake na internetskoj stranici „amazon.de” „od 27. lipnja 2011.” koji je navodno istovjetan osporavanom dizajnu. Naprotiv, ono ga je u točki 33. pobijane odluke ispitalo zajedno s cjelokupnim prilogom D 4b, zaključivši kako taj prilog nema dokaznu vrijednost. Osim razloga da ispis zaslona sadržava neuobičajeno zaglavlje, žalbeno vijeće smatralo je i to da se predmetne prodajne ponude – iako se na prvi pogled čine relevantnim dokazom otkrivanja osporavanog dizajna – moraju razmotriti s oprezom s obzirom na internetsko pretraživanje koje je S. Mahdavi Sabet proveo s ciljem da pomoću opisnih pojmova korištenih u ponudama istaknutima na internetskoj stranici „amazon.de” pronađe model tužiteljeve navlake. Naime, rezultati tog pretraživanja otkrili su navlaku potpuno drukčiju od one tužiteljeve iz ponuda istaknutih na internetskoj stranici „amazon.de”.
- 69 Opći sud smatra da je žalbeno vijeće, s obzirom na ono što je zaključeno u točki 55. ove presude o pouzdanosti priloga D 4a i D 4b, pogrešno zaključilo o nepouzdanosti priloga D 4b, u kojem su uostalom, kako je to žalbeno vijeće utvrdilo u točki 33. pobijane odluke, iznesena obilježja zajednička s onima osporavanog dizajna.
- 70 Kada je riječ o rezultatima internetskog pretraživanja koje je proveo S. Mahdavi Sabet, iz točke 33. pobijane odluke proizlazi da su ključne riječi korištene za to pretraživanje bile „mumbi Silikon TPU Tasche Samsung Galaxy i9100 S II silikon Case Hülle-Galaxy S 2 S 2 SII Schutzhülle”, to jest

tužiteljev žig mumbi, naznaka materijala te vjerojatno oznaka modela mobilnog telefona kojemu je navlaka bila namijenjena, a ne specifičan referentni broj. Stoga valja poput tužitelja utvrditi da se predmetno pretraživanje nije odnosilo na točnu oznaku modela navlake određenog mobilnog telefona, već na njegov opis.

71 Zato, s obzirom na utvrđenja iz točaka 45. do 55. ove presude o specifičnom referentnom broju ASIN koji se dodjeljuje svakom artiklu iz kataloga internetske stranice Amazon, valja zaključiti da žalbeno vijeće nije moglo pravovaljano smatrati opravdanima sumnje koje je S. Mahdavi Sabet pobudio svojim internetskim pretraživanjem.

72 Slijedom toga, budući da samo rezultati tog pretraživanja ne mogu dovesti u pitanje dokaznu vrijednost navoda datuma dostupnosti proizvoda „od 27. lipnja 2011.” na internetskoj stranici „amazon.de” (prilog D 4b), valja zaključiti da je žalbeno vijeće pogrešno ocijenilo dokaznu vrijednost priloga D 4b.

3) Treći prigovor, koji se temelji na činjenici da je žalbeno vijeće pogrešno odbilo prihvatiti ispis zaslona koji prikazuje ponudu istaknutu na internetskoj stranici „amazon.de”, podnesen u prilogu D 11

73 Tužitelj ističe da je žalbeno vijeće pogrešno odbilo prihvatiti ispis zaslona podnesen u prilogu D 11 koji prikazuje prodajnu ponudu istaknutu na internetskoj stranici „amazon.de” od 31. prosinca 2010.

74 Što se tiče činjenice da datum stavljanja u prodaju navlake s internetske stranice ne odgovara datumu stvarne prodaje proizvoda kojemu je ta navlaka bila namijenjena, tužitelj navodi da je predmetna navlaka odgovarala dvama mobilnim telefonima, to jest iPhoneu 4S i iPhoneu 4, s tim da je potonji bio dostupan već od 24. lipnja 2010. Prema mišljenju tužitelja, pojavljivanje na tržištu najnovijeg mobilnog telefona iPhonea 4S imalo je učinak izmjene imena proizvoda koji je na Amazonu bio određen brojem ASIN B005RFUT 72.

75 Kada je riječ o kvaliteti slika na gore navedenim ispisima zaslona, tužitelj navodi da prilog D 11 sadržava jasno vidljivu fotografiju mobilnog telefona sa svim obilježjima osporavanog dizajna. Osim toga, tužitelj ističe da je dobra kvaliteta fotografije iz tog priloga također vidljiva iz spisa na kojem počiva odluka odjela za poništaje.

76 EUIPO osporava tužiteljeve argumente. Tvrdi da su nevažna tužiteljeva objašnjenja u vezi sa sumnjama koje je izrazio S. Mahdavi Sabet u pogledu priloga D 11, s obzirom na to da su prvi put iznesena pred Općim sudom. U svakom slučaju, ponude istaknute na prodajnoj platformi Amazon, uključujući vizualnu reprodukciju proizvoda, njezin autor može u svakom trenutku izmijeniti.

77 Kada je riječ o tvrdnji iz točke 34. pobijane odluke, prema kojoj je S. Mahdavi Sabet dokazao da datum stavljanja u prodaju navlake s ispisa zaslona internetske stranice „amazon.de” podnesenog u prilogu D 11 ne odgovara datumu stvarne prodaje jednog od proizvoda, u ovom slučaju iPhonea 4S kojemu je navlaka bila namijenjena, najprije valja istaknuti da se, kako to navodi tužitelj, opis navlake iz priloga D 11 ne odnosi samo na iPhone 4S koji je na tržište stavljen nakon datuma 31. prosinca 2010. navedenog u istom prilogu, već i na iPhone 4 koji je na tržište stavljen prije 31. prosinca 2010.

78 Zatim valja podsjetiti da se u prilogu D 11 radi o proizvodu stavljenom u prodaju na internetskoj stranici „amazon.de” pod brojem ASIN B005RFUT 72. S obzirom na jedinstvenost tog broja, kao što je to utvrđeno u točki 46. ove presude, žalbeno vijeće nije moglo pravovaljano zaključiti da prilog D 11 nema dostatnu dokaznu vrijednosti u pogledu otkrivanja.

79 Osim toga, čak i pod pretpostavkom da je žalbeno vijeće moglo smatrati da se dokument iz priloga D 11 mogao izmijeniti u bilo kojem trenutku, pobijana odluka ne sadržava nikakvo obrazloženje na temelju kojeg se može zaključiti da je došlo do takve izmjene.

- 80 Taj zaključak, kako je u točki 34. pobijane odluke navelo žalbeno vijeće, ne može dovesti u pitanje činjenica da tužitelj tijekom upravnog postupka nije objasnio vremensku neusklađenost datuma stavljanja u prodaju navlake i datuma stvarnog stavljanja na tržište proizvoda kojemu je ta navlaka bila namijenjena. U tom pogledu, dovoljno je utvrditi da podaci iz priloga D 11 sadržavaju referencu kako na iPhone 4 tako i na iPhone 4S, a opće je poznato da je iPhone 4S stavljen na tržište nakon iPhonea 4.
- 81 Treba istaknuti da na prethodna utvrđenja ne utječe argument EUIPO-a prema kojem su nevažna tužiteljeva objašnjenja o sumnjama koje je izrazio S. Mahdavi Sabet o toj vremenskoj neusklađenosti i koja su prvi put iznesena pred Općim sudom.
- 82 Naposljetku, što se tiče kvalitete slike iz priloga D 11, Opći sud utvrđuje da tužitelj pravilno ističe kako je ta slika jasno vidljiva u odluci odjela za poništaje. Osim toga, navlaka na predmetnoj slici na prvi pogled prikazuje obilježja slična onima osporavanog dizajna. Stoga se ta slika ne može okvalificirati kao mutna.
- 83 S obzirom na prethodno navedeno, valja zaključiti da je žalbeno vijeće pogrešno ocijenilo dokument iz priloga D 11 odbivši mu priznati svaku dokaznu vrijednost.

b) Ocjenjivanje dokazne vrijednosti poruka elektroničke pošte koje sadržavaju biltene internetskog prodajnog portala Alibaba.com, a koje je provelo žalbeno vijeće

- 84 Tužitelj ističe da žalbeno vijeće nije moglo odbiti u obzir uzeti biltene internetskog prodajnog portala Alibaba.com koje je tužitelj primio 15., 22. i 29. lipnja 2011., a koji su podneseni u priložima D 7, D 8 i D 9. On smatra da su fotografije sadržane u tim priložima dovoljno jasne i da prikazuju sva obilježja svojstvena konceptu osporavanog dizajna. U tom pogledu, on se poziva na odluku odjela za poništaje kako bi dokazao da su te fotografije dovoljno kvalitetne.
- 85 Što se tiče zaglavlja priloga D 7 do D 9, tužitelj tvrdi da to zaglavlje odražava dodatne informacije koje je pohranio njegov sustav arhiviranja.
- 86 Osim toga, tužitelj smatra da je žalbeno vijeće pogrešno okvalificiralo priloge D 7, D 8 i D 9 kao privatnu korespondenciju između dviju osoba i temeljem toga ustanovilo da nije bilo moguće zaključiti da je sadržaj tog dopisivanja u redovitom poslovanju mogao biti poznat poslovnim krugovima specijaliziranima u dotičnom sektoru koji posluju unutar Unije. Tužitelj ističe da je, kao primatelj biltena internetskog prodajnog portala Alibaba.com, činio dio poslovnih krugova specijaliziranih u dotičnom sektoru koji posluju unutar Unije i da stoga slanje tih biltena tužitelju 15., 22. i 29. lipnja 2011. samo po sebi dokazuje da je predmetni model bio poznat poslovnim krugovima specijaliziranima u dotičnom sektoru koji posluju unutar Unije.
- 87 EUIPO osporava tužiteljeve argumente. Ponajprije, naglašava kako kvaliteta vizualne reprodukcije navlake iz priloga D 7 do D 9 nije dostatna i da su nevažni novi dokazni elementi priloženi tužbi, za koje se smatra da su bolje kvalitete, s obzirom na to da su prvi put podneseni pred Općim sudom. Nadalje, EUIPO ponavlja da su zaglavlja predmetnih poruka elektroničke pošte pobudila sumnje u njihovu dokaznu vrijednost. Naposljetku, EUIPO smatra da je žalbeno vijeće pretpostavilo da se radi o privatnoj korespondenciji s obzirom na činjenicu da je tužitelj izjavio samo da su svi bilteni potjecali od istog dobavljača.
- 88 Kada je riječ o utvrđenju žalbenog vijeća iz točke 40. pobijane odluke prema kojem su slike iz priloga D 7 do D 9 bile suviše mutne pa nisu omogućavale utvrđivanje veze s osporavanim dizajnom, treba utvrditi da su u pogledu slike iz priloga D7 obilježja navlake prikazane na toj slici, kako navodi tužitelj, jasno vidljiva u odluci odjela za poništaje i da su dovoljno slična onima osporavanog dizajna. Slika prikazana u prilogu D 7 ne može se stoga odbiti zbog nedostatka jasnoće.

- 89 Kada je riječ o navodno neuobičajenom zaglavljju poruke elektroničke pošte iz priloga D 7, treba napomenuti da je žalbeno vijeće u točki 40. pobijane odluke ponovilo svoje vrlo općenite napomene o pouzdanosti dokaza skinutih s interneta a da nije potkrijepilo svoje sumnje da su se predmetna poruka elektronske pošte i druge dvije dotične poruke elektronske pošte mogle izmijeniti u bilo kojem trenutku. U tom pogledu, ono se isključivo oslanja na pretpostavku da se podaci i slike koji su stavljeni na internet i dostupni isključivo na računalu mogu izmijeniti u bilo kojem trenutku.
- 90 Točno je da se ne može isključiti, kako je to žalbeno vijeće navelo u točki 30. pobijane odluke, da se sadržaj internetske stranice ili bilo kojeg drugog elektroničkog dokumenta može izmijeniti u bilo kojem trenutku. Međutim, automatska primjena te pretpostavke, bez postojanja ozbiljnih i provjerenih sumnji da su u ovom slučaju dokazi bili izmijenjeni, čini bespredmetnim načelo utvrđeno u sudskoj praksi Unije na koje se podsjetilo u točki 24. ove presude, prema kojem se dokazi koje je podnio podnositelj zahtjeva za proglašavanje ništavosti moraju ocijeniti jedni u odnosu na druge (vidjeti u tom smislu presudu od 9. ožujka 2012., Bočica, T-450/08, neobjavljenu, EU:T:2012:117, t. 26. i navedenu sudsku praksu).
- 91 Prema tome, s obzirom na zaključak iz točke 55. ove presude, žalbeno je vijeće pogrešno odbilo priznati dokaznu vrijednost poruci elektroničke pošte iz priloga D 7.
- 92 Ta ocjena ne može se dovesti u pitanje tvrdnjom žalbenog vijeća da poruke elektroničke pošte iz priloga D 7 do D 9 u najboljem slučaju dokazuju postojanje privatne korespondencije između dviju osoba.
- 93 Valja istaknuti da se dokument iz priloga D 7 ne sastoji isključivo od poruka elektroničke pošte između dviju osoba, već također podrazumijeva bilten koji je tužitelju poslalo društvo internetske prodaje Alibaba.com. Da bi se utvrdilo otkrivanje predmetne navlake, u obzir treba uzeti sadržaj poruke elektroničke pošte, a ne njezin oblik. Bilten se ne može okvalificirati kao „privatna korespondencija”. Bilten je po prirodi stvari upućen mnoštvu osoba koje su se pretplatile i njegova je svrha marketing proizvoda. Kako je naveo tužitelj, a da EUIPO to nije osporio, internetski prodajni portal Alibaba.com šalje svoje biltene tisućama primatelja, a ne samo tužitelju. Osim toga, poznato je da je internetska stranica Alibaba.com važna prodajna platforma za proizvode na globalnoj razini. S obzirom na ta razmatranja, iz pobijane odluke jasno ne proizlaze kriteriji na temelju kojih je žalbeno vijeće tvrdilo da poruka elektroničke pošte iz priloga D 7 u najboljem slučaju dokazuje postojanje privatne korespondencije između dviju osoba.
- 94 U tim okolnostima, valja zaključiti da je žalbeno vijeće počinilo pogrešku u ocjeni odbivši priznati svaku dokaznu vrijednost poruci elektronske pošte iz priloga D 7.
- 95 S obzirom na prethodno navedeno, Opći sud smatra da pogreške u ocjeni dokaza koje je počinilo žalbeno vijeće dovode do poništavanja pobijane odluke. Budući da žalbeno vijeće nije pravilno ocijenilo određene dokaze koji su mogli utjecati na rješenje spora, njegova ocjena otkrivanja osporavanog dizajna nije bila potpuna te je, u skladu s načelom raspodjele nadležnosti između EUIPO-a i Općeg suda, od sada na tijelima EUIPO-a da iznova zauzmu stajalište.
- 96 Posljedično, valja prihvatiti prvi tužbeni razlog i poništiti pobijanu odluku, bez potrebe za odlučivanjem o drugom i trećem tužbenom razlogu. Više nije potrebno odlučiti ni o tužbenom zahtjevu za vraćanje predmeta žalbenom vijeću. Nadalje, sukladno članku 61. stavku 6. Uredbe br. 6/2002, EUIPO je dužan poduzeti potrebne mjere kako bi postupio u skladu s presudom Općeg suda. Iz potonje odredbe proizlazi da nije na Općem sudu da izdaje naloge EUIPO-u koji je zapravo dužan izvući zaključke iz izreke i obrazloženja presude Općeg suda (vidjeti po analogiji presudu Općeg suda od 15. ožujka 2006., Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia/OHIM – Ferrero (FERRÓ), T-35/04, EU:T:2006:82, t. 15. i navedenu sudsku praksu).

2. Zahtjev za proglašavanje ništavosti osporavanog dizajna

- 97 Ponajprije, tužitelj zahtijeva da Opći sud, osim poništavanja pobijane odluke, proglasi ništavost osporavanog dizajna. EUIPO smatra da je taj zahtjev nedopušten, s obzirom na to da prema ustaljenoj sudskoj praksi ovlast preinake priznata Općem sudu ne prenosi mu ovlast da svojom ocjenom zamijeni ocjenu žalbenog vijeća te, nadalje, da ocijeni ono o čemu se to vijeće još nije izjasnilo.
- 98 Potrebno je istaknuti da je nadzor koji Opći sud provodi u skladu s člankom 61. Uredbe br. 6/2002 nadzor zakonitosti odluka žalbenih vijeća EUIPO-a i da Opći sud može poništiti ili izmijeniti odluku na koju se odnosi tužba samo ako je u trenutku njezina donošenja bila zahvaćena jednim od razloga za poništavanje ili izmjenu navedenih u članku 61. stavku 2. te uredbe. Iz toga slijedi da ovlast preinake priznata Općem sudu ne prenosi mu ovlast da svojom ocjenom zamijeni ocjenu žalbenog vijeća niti mogućnost da ocijeni ono o čemu se to vijeće još nije izjasnilo. Prema tome, izvršavanje ovlasti preinake u načelu treba biti ograničeno na slučajeve u kojima Opći sud, nakon provedenog nadzora ocjene koju je dalo žalbeno vijeće, može na temelju utvrđenih činjeničnih i pravnih elemenata donijeti odluku koju je žalbeno vijeće trebalo donijeti (vidjeti po analogiji presudu od 13. svibnja 2015., Group Nivelles/OHIM – Easy Sanitary Solutions (Odvodna kanalica za tuš-kadu), T-15/13, EU:T:2015:281, t. 89. i navedenu sudsku praksu).
- 99 Dovoljno je utvrditi da u ovom slučaju nije na Općem sudu da odluči o ništavosti osporavanog dizajna, s obzirom na to da se pobijana odluka poništava zbog pogreške u ocjeni koju je počinilo žalbeno vijeće u pogledu dokazne vrijednosti elemenata, a koje je tužitelj podnio da bi dokazao otkrivanje osporavanog dizajna, i da žalbeno vijeće mora ponovno odlučiti o dokaznoj vrijednosti spomenutih elemenata, a posljedično i o ništavosti osporavanog dizajna.
- 100 Stoga je nedopušten tužbeni zahtjev kojim tužitelj od Općeg suda zahtijeva da EUIPO-u naloži da proglasi ništavost osporavanog dizajna.

IV. Troškovi

- 101 Sukladno članku 134. stavku 1. Poslovnika Općeg suda, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. U ovom slučaju, tužitelj je zahtijevao da se EUIPO-u naloži snošenje troškova postupka uključujući troškove žalbenog postupka.
- 102 Budući da EUIPO nije uspio u postupku, valja mu naložiti snošenje vlastitih kao i tužiteljevih troškova, sukladno tužiteljevu zahtjevu. Na temelju članka 190. stavka 2. Poslovnika, to također obuhvaća nužne troškove koji su tužitelju nastali u postupku pred žalbenim vijećem.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (četvrto vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Poništava se odluka trećeg žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 13. siječnja 2015. (predmet R 460/2013-3).**
- 2. U preostalom dijelu tužba se odbija.**
- 3. EUIPO-u se nalaže snošenje vlastitih troškova i troškova Clausa Gramberga, uključujući i nužne troškove postupka pred žalbenim vijećem EUIPO-a.**

Kanninen

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Reine

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 27. veljače 2018.

Potpisi

Sadržaj

I. Okolnosti spora	2
II. Zahtjevi stranaka	4
III. Pravo	4
A. Dopuštenost dokaza koji su prvi put podneseni u postupku pred Općim sudom	4
B. Meritum	5
1. Zahtjev za poništavanje i vraćanje predmeta žalbenom vijeću	5
a) Ocjena dokazne vrijednosti ispisa zaslona internetske stranice „amazon.de” koju je dodijelilo žalbeno vijeće	7
1) Prvi prigovor, koji se temelji na činjenici da je žalbeno vijeće odbilo priznati dokaznu vrijednost prilozima D 2, D 4a i D 4b zbog očigledno neuobičajenog zaglavlja i da je zanemarilo tužiteljevo objašnjenje u pogledu tog zaglavlja	7
2) Drugi prigovor, koji se temelji na činjenici da je žalbeno vijeće propustilo uzeti u obzir ponude istaknute na stranici „amazon.de” koje navode određene datume	9
i) Neuzimanje u obzir datuma 26. svibnja 2011. iz priloga D 4a	9
ii) Neuzimanje u obzir datuma 27. lipnja 2011. iz priloga D 4b	10
3) Treći prigovor, koji se temelji na činjenici da je žalbeno vijeće pogrešno odbilo prihvatiti ispis zaslona koji prikazuje ponudu istaknutu na internetskoj stranici „amazon.de”, podnesen u prilogu D 11	11
b) Ocjenjivanje dokazne vrijednosti poruka elektroničke pošte koje sadržavaju biltene internetskog prodajnog portala Alibaba.com, a koje je provelo žalbeno vijeće	12
2. Zahtjev za proglašavanje ništavosti osporavanog dizajna	14
IV. Troškovi	14